

[ib Nørum:]

nes offer for således at skåne deres ophavs-mænd.

Det er i regeringserklæringen fastslået som princip, at en virksomhed, der er afstukket ved lovgivningen, ikke bør give anledning til registrering hos politiet. Men det er dokumenteret, at ikke alene registreringer, men også spionerier, stikkerier og provokationer har været ført og dirigeret fra et tjenestested, som skulle befatte sig med, hvad man kalder nedbrydende virksomhed, og som endda selv skulle bestemme, hvad dette omfattede. Dette er åbenbart blevet opfattet på den måde, at det selv har skullet udøve nedbrydende virksomhed ved hjælp af en bande højreekstremister.

Målet for deres virke var sådanne nedbrydende indstillinger som: modstand mod dansk-tysk militært samarbejde, noget, som hele nationen for ikke så mange år siden lagde vægt på at fortælle de altid havde været modstandere af. Endvidere, ifølge hr. Ulrik Schmidt, modstand mod tanken om en Europahær, som næsten hele tinget for blot et par dage siden forsikrede de fandt fordømmelig og forfejlet. Endvidere, ifølge samme kompetente kilde, modstand mod EF og NATO, som innavæks et flertal eller i hvert fald betydelige dele af befolkningen har engageret sig i. Disse farlige anskuelser skulle jagtes, fordi de havde, hvad man kalder en sammenhæng med generel modstand mod forsvaret.

Til jagten havde man gennem hjemmeforsvaret hvervet hr. Hetler, formentlig efter en af de sikkerhedsundersøgelser, som man mener sig berettiget til at underkaste også pæne mennesker. FETs pimperl'er sendte ham request'er, spionopgaver, mange flere, end man har turdet redegøre for, og drog endda med ham ud på tog, hvor man betalte; hvor meget er jo en statshemmelighed.

Kommissionsdommeren har med megen flid fundet på formuleringer, der skulle fremstille alt dette som i orden, ganske vist under krænkelser af al logik og sund fornuft. Det hedder gang på gang: ingen overtrædelse, men ikke uden betænkelighed; lidet hensigtsmæssigt, men ikke egentlig kritisabelt osv. Det må være yndigt for ministeren at forlade sig på sådan en embedsførelse i stedet for at rydde ud i den augiasstald, som han nu er blevet forkarl for.

For at undskylde fortæller man ofte, at efterretningsvæsenet er nødvendigt. Det er muligt. Men hvad har I egentlig fået ud af alle snaskerierne og trækkene på de hemmelige konti? Beretningen fortæller selv om oplysninger, som var gamle og uden værdi, operationer, som løb ud i sandet, og al den slags. Hvis det er rigtigt, hvad vil man så med det væsen?

Lad mig gå lidt nærmere ind på et par af de operationer, som mere eller mindre har krydset mine veje.

Først operation kirkeklokke, som foregik i Land og Folks hus i september 1970. Militærnægterforeningen havde lejet salen til et møde. Det var noget for Hetler. Der er offentliggjort tegninger fra hans mesterhånd af lokaleforholdene. Han havde skaffet en ekstra stikker til lejligheden udstyret med en radiosender på maven og et stemlet brevkort, angiveligt fra sin mor, som alibi, hvis det skulle gå galt.

Senderen havde rapport til en modtager, som var anbragt i en bil nede på gaden foran og udstyret med skilte om kartofler udenpå, og der var da også nogle kønne kartofler derinde, nemlig Hetler og Ulrik Schmidt, FETs embedsmand. Synd, at vi ikke vidste det; de kunne altid have fået en kop kaffe i vores marketenderi. I stedet måtte de i forvredne stillinger høre på rumlen og knitren, for skønt apparaturet havde været kostbart, fungerede det åbenbart ikke. De måtte trøste sig med, at FETs top, Fournais og Ilsoe, havde kautioneret for operationen, hvad de naturligvis ikke kan huske, men dog indrømmer godt kan tænkes - ja, det kan det.

Det berettes også i materialerne, at jeg selv har haft den synderlige ære at være opvartet af FETs stikkere, dog på en vis afstand, hvilket fremgår af de særdeles idiotiske påstande, som vedkommende geni har kunnet frembringe, og som jeg altså er i en ret gunstig position til at bedømme.

Man har åbenbart i 1972 vimset om efter en såkaldt rapport om Danmark uden for EF, som vi skulle have udarbejdet. Fournais ophævede alle forbud mod indfiltrering, Hetler og hans snoge blev sat i gang for at fremskaffe dokumentet. Det lykkedes ikke, og det forstår jeg godt; for der har aldrig været en sådan rapport. De materialer, som vi i den henseende udarbejdede, gjorde vi alt for at få offentliggjort, og det gjorde andre EF-